

és 15 ló. A közbúvárhidon közfogyasztás céljaira leöltek 291 nagymarhát, 46 növendékmarhát, 95 szopós borjut, 3828 sertést, 1767 juhot. vasuton külföldre szállítottak 75 darab szarvasmarhát és 64 darab sertést.

## HIREK

0000

### A polgári szolgálat.

Németország, a mi nagy szövetségesünk megszervezte a háborús polgári szolgálatot s ebben újabb bizonyítékát adta energiája kifogyhatatlanságának. Az antant fegyverrel már nem győzi, hát időre bizza, hogy az porlassza el a németet. Erre felel a polgári szolgálat, mely a csatavonalak mögött új milliókat sorakoztat fel. Ezeknek a háborús cél elérésére irányuló szilárd elszántsága majd csak ki fogja apasztani ellenségeinknek az időbe vetett kétségbeesett reménykedését is. Az előjelek máris mutatkoznak. Egyik szövetséges kormány a másik után bukik s amelyek még állja úgy, ahogy a helyét, az alatt is inog, indulóban van a föld. Mi lesz majd akkor, ha a németek háborús polgári szolgálata teljes gőzerővel munkába fog...

Csodálattal adózzunk a német erő ez újabb megnyilvánulásának, egyuttal azonban érezzük azt is, hogy épen csak a csodálat nem elég és különösen nem egyenértékű adó. Mi megszoktuk már, hogy nagy szövetségesünk mögött soha ne maradjunk el egy lépéssel se. A háború egész viharos folyamata erről tanuskodik, amely alatt minden erőlködésből megköveteltük és becsülettel ki is vettük a magunk részét. Most sem állhatunk meg a puszta csodálatnál. Az egész világ várakozása, de a magyar nemzet háborús multja is parancsolja, hogy ezuttal se maradjunk hátra.

Igaz, hogy nálunk a háborús polgári szolgálatot törvény még nem szervezte. De kell-e ehhez törvény? És vajon idáig való harcunk egész története nem arról tanuskodik-e, hogy a magyar polgári társadalom törvény és szervezet nélkül máig is mindent önként megtett, csak hogy szövetségeihez és magához méltó maradjon? Emelt fővel viseltük itthon a mostoha fordulatokat s önmegtadással, kitartással és mindenre kész áldozattal tettük lehetővé, hogy fegyvereink dicsőségét semmi rajtunk muló akadály meg ne homályosíthassa.

Most folyik az ötödik hadikölesönre az aláírás. Mig törvényben megszabott más terület nem nyitnak számára, ime a háborús polgári szolgálat itt teljes mértékben érvényesüléshez juthat. Négy eredményes kurzusból van is már hozzá való gyakorlatunk, vonuljunk föl tehát mind, akik itthon maradtunk. Jegyezzünk valamennyien az ötödik hadikölesönre s agitáljunk, serkentsünk lankadatlanul a siker érdekében. Minél nagyobb eredményt mutathatunk fel, a legújabb német példára, annál megfelelőbb visszhangot adunk, szövetségeseinkhez annál méltóbbaknak bizonyulunk s annál érdemesebbek leszünk az előttünk lebegő nagy célra: a végleges ellenségeinket porig alázó győzelemre.

Ennél többre a német polgári szolgálat se törekszik.

— **Időjárás.** Helyenként csapadék és némi hűsülédés várható.

**PROGNOZIS:** Elvélve csapadék, enyhe.

— **Előkészületek a koronázásra.** Budapestről jelentik: Zita királyné koronázási ruháját legfelsőbb elhatározás folytán Budapesten készítik. A választás a kipróbált Girardi Józsefre esett. A koronázási ruha és mente fehér duchesse-selyemből készül, dus és gazdag aranyhimzéssel. A himzéseket a

Magyar Háziipar Szövetség készíti, természetesen magyar motiválásokkal. A ruha készítői már a jövő hét elején felutaznak Bécsbe próbára és a ruha a kitűzött időre feltétlenül elkészül, bár az anyagbeszerzés igen nehéz. Érdekes és örvendetes, hogy több előkelő osztrák főúri hölgy a koronázáshoz viselendő ruháját szintén Budapesten készítetteti. — A koronázást rendező művészi bizottság vezetője, gróf Bánffy Miklós, Jávor Pál festőművészt bizta meg azzal a feladattal, hogy a koronázást a művészettörténelem számára esetével megörökítse. Jávor Pál, a fiatalok közül minden képességgel rendelkezik, hogy ezt a feladatot is artisztikusan teljesítse.

— **Az amnesztia-rendelet.** Budapestről jelentik: Az amnesztia-rendelet egyidőben jelenik meg Ausztriában és Magyarországon. Az osztrák igazságügyminiszter legutóbbi budapesti tartózkodása és a magyar igazságügyminiszterrel való hosszas tanácskozása az amnesztia-kérdésével van összefüggésben. Döntés arról, hogy kikre terjesztik ki az amnesztiát, kiket ér a királyi kegyelem, még nincs. Balog igazságügyminiszter államtitkáraival dolgozik a rendeleten. Ha elkészül, felküldi a kabinet-irodához. Két-három napnál tovább a munka semmiesetre sem tart. A király döntését a koronázás előtt való napokon várja az igazságügyminisztérium és azonnal közlirré teszi. Ugy lehet, nem eszlódnak, akik reménykedéssel néznek a királyi döntés elé.

— **A képviselőház ülése.** A képviselőház keddi ülésén az indennitási javaslatot harmadszori olvasásban is elfogadták. Gróf Apponyi Albert a következő sürgős interpellációra kért és kapott engedélyt: 1. Hajlandó-e a miniszterelnök ur az osztrák kormányval folytatott gazdasági tanácskozásokról tájékoztatni a Házat? 2. Hajlandó-e kijelenteni a miniszterelnök ur, hogy a kiegyezés az alkotmánynak megfelelő módon fog életbelépni? Apponyi interpellációjának megokolásában kifejti, hogy a kormány az osztrák kormányval hosszú lejáratu kiegyezési akar kötni, hogy Németországgal és más külföldi államokkal megköthetők legyenek a szerződések. Teljesen irreveláns szerinte, hogy Ausztria-Magyarország köti-e a szerződések, vagy Ausztria és Magyarország külön-külön, mert egygformán kötik a szerződések Ausztriát és Magyarországot. Gróf Tisza István miniszterelnök az interpellációra nyomban válaszolt.

— Semmi hozzátenni vagy elvenni való nincs abból, — mondta a miniszterelnök — amit eddig mondtam erről a kérdéstről. Bármilyen fölfogása is van az ellenzéknek, a kormány ennek a parlamentnek a bizalmát élvezi. Ez a bizalom följogosítja a kormányt, hogy Ausztriával és a külföldi államokkal a szerződést megkösse. Ez a bizalom nemcsak jogot ad a kormánynak, de kötelebővé is teszi, hogy ezekben a kérdésekben diszkrécióval járjon el.

A Ház a miniszterelnök válaszát tudomásul vette és az ülés ezzel véget ért.

— **13—15 millió métermázsa zsákmányolt román buza.** Az Esti Ujság közli a Strasser és König cég budapesti diszponensének, Stetner Marcelnek nyilatkozatát arról, hogy mikor válik érezhetővé közlelmezési viszo-

nyaink javulásában a romániai buzazsákmány. A nyilatkozat a következő:

— Még nincs itt a Romániában zsákmányolt gabona és két, esetleg három hónapig is eltart még, mire rendeltetési helyére jut. Van most is buza uton, de ez még az, amit a román háború legelején a román dunai kikötőkben horgonyzó uszályhajókon találtunk. A zsákmányolt román buza mennyisége tizenhárom—tizenöt millió métermázsa. A Dunagőzhajózási Társaság, ugy tudom, mozgósította egész hajóparkját és a más irányban le nem kötött hajók már utban is vannak a román Duna felé, hogy magukba fogadják a zsákmányt. Annyi máris bizonyos, hogy az idén nem lesz buzahiány. Az elosztás kérdése természetesen csak a buzaészletek megérkezése után válik aktuálissá, elvi megegyezés azonban az elosztásra vonatkozóan már van. Az egész szállitmányon a hadügyminisztérium rendelkezik, amely alkalmasint leveszi belőle, ami a hadseregé, a többi átutalja a Haditermék részvénytársaság rendelkezésére. A malmok és a kereskedők a Haditerménytől kapják majd meg a nekik szánt részt. A helyzet az, hogy minden métermázsa, ami a román buzából Magyarországnak jut, tiszta haszon, mert a mi készleteink tökéletesen elegendők az ország szükségletének fedezésére. Nem volna baj az sem, ha a felosztásból kimaradnánk. A fontos az, hogy meglevő készleteink itthon maradjanak. A tőzsdére a hatalmas zsákmány eddig semmi hatással sem volt, mert a tőzsde csak a tényleges helyzetre reagál, már pedig a malmok raktáraiban ez idő szerint meglehetősen kevés a készlet. Nagyon kíváncs volt, hogy decemberben még jégmentes legyen a Duna, mert a vasutak túlterheltsége folytán a szállitás tekintetében csak a dunai hajóut jöhet számításba.

— **A Délmagyarország gyűjtései.** Az erdélyi menekültek javára tudvalevőleg több mint 28.000 koronát gyűjtött a Délmagyarország. Az összegeket annak idején a városi főpénztárba fizettük be. December 13-án Scultéty Sándor főszámvevőtől a következő levelet kaptuk: „A Délmagyarország által az erdélyi menekültek javára végzett gyűjtés eredményét felülvizsgáltam, s azt rendben levőnek találtam. Megállapítottam, hogy a lap nyilvános nyugtázásai szerint az erdélyi menekültek javára 28.481 kor. 13 fillér a gyűjtött összeg végeredménye. Ebből az összegből 27.981 korona 13 fillért a kiadóhivatal fizetett be a városi főpénztár kezelése alatt álló erdélyi menekültek segélyalapjára, míg 500 koronát a Winkler-testvérek közvetlenül a város főpénztárába fizettek be, amely utóbbi összeg az 1845/1916. letéti főkönyvi szám alatt vételeztetett be. — A Délmagyarország tudvalevőleg hangversenyeiklust rendez, amelynek tiszta jövedelmét a városi szegények támogatására ajánlotta fel. Az első hangverseny tiszta jövedelme 1550 korona, amelyet 2406/1916. főkönyvi szám alatt a városi főpénztárba befizettünk. Scultéty Sándor főszámvevő ugyancsak december 13-án kelt levélben értesít bennünket arról, hogy a hangverseny jövedelmének elszámolását felülvizsgálta és helyesnek találta. Meg kell jegyeznünk, hogy az 1550 koronában Striegl F. Józsefné nevén 10 korona felülfizetés is szerepel. — A Back-malom ma 100 koronát küldött hozzánk a cigányzenészek számára. Befizettük a városi főpénztárba.

Jön!!!

Jön!!!

### Othello és

**Az új királyi pár legutóbbi látogatása Budapesten.**

Jön!!!

Jön!!!